

Föreskrifter om ändring i Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (2009:95) om radioutrustning på fartyg;

TSFS 2019:137

Utkom från trycket
den 16 december 2019

SJÖFART

beslutade den 3 december 2019.

Transportstyrelsen föreskriver med stöd av 2 kap. 1 och 2 §§ fartygs-säkerhetsförordningen (2003:438) att 1 kap. 9 §, 2 kap. 7, 9, 12, 14, 16, 17, 22 och 26 §§ samt bilaga 2 styrelsens föreskrifter och allmänna råd (TSFS 2009:95) om radioutrustning på fartyg ska ha följande lydelse.

1 kap.

9 §¹ I dessa föreskrifter används följande definitioner och förkortningar.

*DSC (digitalt
selektivanrop)*

en teknik som använder digital kod för att möjliggöra för en radiostation att etablera kontakt med och förmedla information till en annan station eller grupp av stationer och som uppfyller tillämpliga rekommendationer från Internationella teleunionens (ITU) rådgivande kommitté för radiofrågor (ITU-R)

*erkänd mobil
satellitjänst*

varje tjänst som förmedlas via ett satellitsystem och är erkänd av IMO för användning inom GMDSS

fartområde

sådan indelning av farvatten som följer av fartygs-säkerhetsförordningen (2003:438) och Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2009:8) om fartområdenas indelning

¹ Ändringen innebär även att definitionen av INMARSAT utgår.

<i>Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS)</i>	det globala sjöräddningssystemet
<i>GMDSS identiteter</i>	följande identiteter, vilka kan sändas ut av fartygets radioutrustning och användas för att identifiera fartyget: <ol style="list-style-type: none"> 1. MMSI-nummer. 2. Fartygets anropssignal. 3. Erkända satellittjänstidentiteter. 4. Serienummeridentiteter.
<i>internationell NAVTEX-tjänst</i>	den samordnade allmänna utsändningen av maritim säkerhetsinformation på det engelska språket som är avsedd för automatisk mottagning på 518 KHz genom smalbandig fjärrskriftstelegrafi enligt NAVTEX-manualen, publikation IMO-951E

2 kap.

7 §² Varje fartyg ska vara försett med

1. en VHF-radioinstallation som kan sända och ta emot
 - a) DSC på frekvensen 156,525 MHz (kanal 70). Det ska vara möjligt att sätta igång sändning av nödlarm på kanal 70 från den plats varifrån fartyget normalt navigeras, och
 - b) radiotelefoni på frekvenserna 156,300 MHz (kanal 6), 156,650 MHz (kanal 13) och 156,800 MHz (kanal 16),
2. en radioinstallation som kan hålla kontinuerlig DSC-vakt på VHF, (kanal 70), vilken kan vara separat eller kombinerad med det som krävs enligt 7 § 1,
3. en SART eller AIS-SART, vilken
 - a) ska vara stuvad så att den lätt kan tas i bruk, och
 - b) får vara en av dem som anges som krav i SOLAS III/6.2.2,
4. en mottagare som kan ta emot utsändningar från internationell NAVTEX-tjänst, om fartyget är sysselsatt på resor i område där internationell NAVTEX-tjänst tillhandahålls,
5. en radioutrustning för mottagning av maritim säkerhetsinformation via den erkända mobila satellittjänsten EGC, om fartyget är sysselsatt på resor i sjöområde A1, eller A2 eller A3, men där internationell NAVTEX-tjänst inte tillhandahålls; fartyg som är sysselsatta på resor uteslutande i områden där en maritim säkerhetsinformationstjänst med fjärrskrift på HF är

² Avsnittet motsvarar SOLAS 74, kapitel IV, regel 7.

anordnad, och vilka är försedda med utrustning som kan ta emot denna tjänst, kan dock undantas från detta krav,

6. om inte annat sägs i 11 §, en satellit-EPIRB som ska
 - a) kunna sända nödlarm genom den polära satellittjänsten på 406 MHz-bandet,
 - b) vara installerad på lättillgänglig plats,
 - c) vara klar för manuell frigöring och möjlig att medföra av en person ombord i en livräddningsfarkost,
 - d) kunna flyta upp fritt om fartyget skulle sjunka och aktiveras automatiskt när den flyter, och
 - e) kunna aktiveras manuellt.

9 §³ Utöver kraven i 7–8 §§ ska varje fartyg, som är sysselsatt på resor uteslutande i sjöområde A1, vara försett med en radioinstallation som ska kunna sättas igång för sändning av nödlarm till land från den plats varifrån fartyget normalt navigeras och som arbetar antingen

1. på VHF-DSC; detta krav kan uppfyllas av EPIRB som krävs enligt 11 §, antingen genom installation av utrustningen nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras eller genom aktivering med fjärrkontroll från denna plats, eller

2. genom den polära satellittjänsten på 406 MHz; detta krav kan uppfyllas av den satellit-EPIRB som krävs enligt 7 § 6, antingen genom installation av utrustningen nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras eller genom aktivering med fjärrkontroll från denna plats, eller

3. på MF med användning av DSC, om fartyget är sysselsatt på resor inom områden som täcks av MF-kuststationer utrustade med DSC, eller

4. på HF med användning av DSC, eller

5. genom en erkänd mobil satellittjänst; detta krav kan uppfyllas genom
 - a) en fartygsjordstation (SES), som använder en erkänd mobil satellittjänst, eller

- b) den satellit-EPIRB som krävs enligt 7 § 6, antingen genom installation av denna EPIRB nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras, eller genom fjärraktivering från denna plats.

12 §⁴ Utöver vad som krävs enligt 7–8 §§ ska varje fartyg, som är sysselsatt på resor utanför sjöområde A1 men som blir kvar inom sjöområde A2, vara försett med

1. en radioinstallation för MF, som kan sända och ta emot för nöd- och säkerhetsändamål på följande frekvenser:

- a) 2187,5 KHz med användning av DSC, och

- b) 2182 KHz med användning av radiotelefoni,

2. en radioinstallation som kan hålla kontinuerlig DSC-vakt på frekvensen 2187,5 KHz och som får vara separat eller kombinerad med den installation som krävs enligt 12 § 1, och

³ Avsnittet motsvarar SOLAS 74, kapitel IV, regel 8.

⁴ Avsnittet motsvarar SOLAS 74, kapitel IV, regel 9.

3. en anordning för att sätta igång sändning av nödlarm till land med en radiotjänst annan än MF och som arbetar antingen

a) genom den polära satellittjänsten på 406 MHz; detta krav kan uppfyllas av den satellit-EPIRB som krävs enligt 7 § 6 antingen genom installation av denna nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras eller genom aktivering med fjärrkontroll från denna plats, eller

b) på HF med användning av DSC, eller

c) genom en erkänd mobil satellittjänst med en fartygsjordstation (SES).

14 § Fartyget ska kunna sända och ta emot allmän radiokommunikation med radiotelefoni eller fjärrskriftstelegrafi med antingen

1. en radioinstallation som arbetar på arbetsfrekvenserna i banden mellan 1605 och 4000 KHz eller mellan 4000 och 27 500 KHz; detta krav kan uppfyllas genom tillägg av denna funktion i den utrustning som krävs enligt 12 § 1, eller

2. en erkänd mobil satellittjänst med en fartygsjordstation (SES).

16 §⁵ Utöver vad som krävs enligt 7–8 §§ ska varje fartyg som inte uppfyller kraven enligt 17 § och som är sysselsatt på resor utanför sjöområde A1 och A2 men som blir kvar inom sjöområde A3, vara försett med

1. en erkänd mobil satellittjänst med en fartygsjordstation (SES) som kan

a) sända och ta emot nöd- och säkerhetsmeddelanden med fjärrskrift,

b) sätta igång sändning och mottagning av prioriterade nödanrop,

c) upprätthålla vakt för nödlarm från land inklusive sådant nödlarm som är riktat specifikt till definierade geografiska områden,

d) sända och ta emot allmän radiotrafik med användning av antingen radiotelefoni eller fjärrskrift, och

2. en radioinstallation för MF som för nöd- och säkerhetsändamål ska kunna sända och ta emot på frekvenserna

a) 2187,5 KHz med användning av DSC, och

b) 2182 KHz med användning av radiotelefoni, och

3. en radioinstallation som kan upprätthålla kontinuerlig DSC-vakt på frekvensen 2187,5 KHz och som kan vara separat eller kombinerad med den som krävs enligt 17 § 1, och

4. en anordning för att sätta igång sändning av nödlarm till land med en radiotjänst som arbetar antingen

a) genom den polära satellittjänsten på 406 MHz; detta krav kan uppfyllas av den satellit-EPIRB som krävs enligt 7 § 6, antingen genom installation av denna nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras eller genom aktivering med fjärrkontroll från denna plats, eller

b) på HF med användning av DSC, eller

c) genom en erkänd mobil satellittjänst med en fartygsjordstation (SES).

⁵ Avsnittet motsvarar SOLAS 74, kapitel IV, regel 10.

17 § Utöver vad som krävs enligt 7–8 §§ ska varje fartyg, som inte uppfyller kraven i 16 § och som är sysselsatt på resor utanför sjöområde A1 och A2 men som blir kvar inom sjöområde A3, vara försett med

1. en radioinstallation för MF/HF som kan sända och ta emot för nöd- och säkerhetsändamål på alla nöd- och säkerhetsfrekvenser i banden mellan 1605 och 4000 KHz och mellan 4000 och 27 500 KHz

- a) med användning av DSC,
- b) genom radiotelefoni,
- c) genom fjärrskrift, och

2. utrustning som kan upprätthålla DSC-vakt på 2187,5 KHz, 8414,5 KHz och på minst en av nöd- och säkerhetsfrekvenserna för DSC: 4207,5 KHz, 6312 KHz, 12 577 KHz eller 16 804,5 KHz; det ska vara möjligt att när som helst välja någon av dessa DSC nöd- och säkerhetsfrekvenser. Denna utrustning kan vara separat eller kombinerad med den utrustning som krävs enligt 17 § 1, och

3. anordning för att sätta igång sändning av nödlarm till land genom en radiotjänst annan än HF och som arbetar antingen

a) genom den polära satellittjänsten på 406 MHz; detta krav kan uppfyllas av den satellit-EPIRB som krävs enligt 7 § 6, antingen genom installation nära den plats varifrån fartyget normalt navigeras eller genom aktivering med hjälp av fjärrkontroll från denna plats, eller

- b) genom en erkänd mobil satellittjänst med en fartygsjordstation (SES).

4. dessutom ska fartyget kunna sända och ta emot allmän radiokommunikation med användning av radiotelefoni eller fjärrskrift med en MF/HF som arbetar på arbetsfrekvenser på banden mellan 1605 och 4000 KHz och mellan 4000 och 27 500 KHz; detta krav kan uppfyllas genom tillägg av denna funktion i utrustningen enligt 17 § 1.

22 § Varje fartyg ska till sjöss upprätthålla kontinuerlig vakt

1. på VHF-DSC kanal 70, om fartyget är utrustat med en VHF-radioinstallation i enlighet med kraven i 7 § 2,

2. på nöd- och säkerhetsfrekvensen för DSC, 2187,5 KHz, om fartyget är utrustat med en MF-radioinstallation i enlighet med kraven i 12 § 2 eller 16 § 3,

3. på nöd- och säkerhetsfrekvenserna för DSC 2187,5 KHz och 8414,5 KHz och dessutom på åtminstone en av nöd- och säkerhetsfrekvenserna för DSC 4207,5 KHz, 6312 KHz, 12 577 KHz eller 16 804,5 KHz, beroende på lämplighet i förhållande till tid på dygnet och fartygets geografiska position, om fartyget är utrustat med en MF/HF-radioinstallation i enlighet med kraven i 17 § 2 eller 20 §. Denna vakt kan hållas genom en mottagare för flerkanalpassning,

4. för nödlarm från land via satellit, om fartyget är utrustat med en fartygsjordstation (SES) som använder en erkänd mobil satellittjänst i enlighet med kraven i 16 § 1.

26 § En reservkraftkälla ska finnas på varje fartyg för att driva radioinstallationer för nöd- och säkerhetsradiokommunikation i händelse av avbrott från fartygets huvud- och nödkraftkällor. Reservkraftkällan ska samtidigt kunna driva

– den VHF-radioinstallation som krävs enligt 7 § 4 och, beroende av vad som krävs för sjöområdet som fartyget är utrustat för, antingen

– MF-radioinstallationen som krävs enligt 12 § 1,

– MF/HF-radioinstallationen som krävs enligt 17 § 1 eller 20 §, eller

– fartygsjordstationen som krävs enligt 16 § 1

samt för de tillkommande belastningar som framgår av 28, 29 och 32 §§ för en period av åtminstone

1. 1 timma, om fartygets nödkraftkälla för el-kraft i alla delar uppfyller tillämpliga krav i SOLAS II-1/42 eller 43, inklusive kraven om matning av radioinstallationerna, och

2. 6 timmar, om nödkraftkälla inte finns eller inte helt uppfyller tillämpliga krav i SOLAS II-1/42 eller 43, inklusive kraven om matning av radioinstallationerna.

Reservkraftkällan behöver inte samtidigt driva av varandra oberoende HF- och MF-radioinstallationer.

Allmänna råd

Som ledning vid bestämning av elbelastningar på reservkraftkällan för varje radioinstallation som krävs i nödsituationer rekommenderas följande formel: $\frac{1}{2}$ av den strömförbrukning som krävs för sändning + den strömförbrukning som krävs för mottagning + strömförbrukningen av varje tillkommande belastning.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2020.

På Transportstyrelsens vägnar

JONAS BJELFVENSTAM

Mats Anderzén
(Sjö- och luftfart)

Bilaga 2. Prestandanormer för radioutrustning

<i>Utrustning</i>	<i>Installationsdatum</i>	<i>IMO-resolution</i>
NDBP	1 juli 1986 eller senare	A.525(13)
Allmänna krav	1 januari 1994 eller senare	A.694(17)
SES	23 november 1996 eller senare	A.808(19)
Typgodk. SES	15 november 1989 eller senare	A.570(14)
VHF DSC	23 november 1996 eller senare	A.803(19)
VHF DSC	1 januari 2000 eller senare	MSC.68(68), annex 1
MF DSC	23 november 1996 eller senare	A.804(19)
MF DSC	1 januari 2000 eller senare	MSC.68(68), annex 2
MF/HF NDBP DSC	23 november 1996 eller senare	A.806(19)
MF/HF NDBP DSC	1 januari 2000 eller senare	MSC.68(68), annex 3
NAVTEX	Före 1 juli 2005	A.525(13)
NAVTEX	1 juli 2005 eller senare	MSC.148(77)
NAVTEX	1 juli 2019 eller senare	MSC.430(98)
EPIRB 406 MHz	23 november 1996 eller senare	A.810(19)
EPIRB COSPAS SARSAT	1 januari 1994 eller senare	A.696(17)
SART	1 juli 1997 eller senare	A.802(19)
VHF EPIRB	23 november 1996 eller senare	A.805(19)
INMARSAT-C SES	23 november 1996 eller senare	A.807(19)
Fartygsjordstation	1 januari 2021 eller senare	MSC.434(98)
EGC-utrustning	1 februari 1992 eller senare	A.664(16)
EGC-utrustning	1 juli 2012 eller senare	MSC.306(87)
EGC-utrustning	1 juli 2019	MSC.431(98)
Floatfree-release för GMDSS-utrustning	1 februari 1992 eller senare	A.662(16)
Systemstandard NDBP	1 januari 1994 eller senare	A.699(17)
NDBP MSI	1 januari 1994 eller senare	A.700(17)
IRCS	1 juli 1997 eller senare	A.811(19)
Aeronautical VHF	1 juli 2001 eller senare	MSC.80(70), annex 1
AIS-SART	1 januari 2010 eller senare	MSC.246(83), annex 18
Hand-VHF	1 juli 1997 eller senare	A.809(19)